

riet mulighed for anden betryggende anbringelse af en del af dets egen formue i lighed med, hvad der f. eks. er tilladt statsanstalten for livsforsikring.

Siden ikrafttrædelsen af loven af 1868 har overformynderiet været delt i en *udenbys* og en *indenbys* afdeling. Medens den indenbys afdeling svarede til det indtil 1868 eksisterende københavnske overformynderi, afløste den udenbys afdeling de daværende selvstændige overformynderier udenfor København, og der gjaldt på en række punkter forskellige regler om administrationen af de to afdelinger. De fleste af disse særregler var dog i forvejen bortfaldet, og *de to afdelinger er nu slået sammen*. Dette vil betyde en væsentlig *simplificering og billiggørelse af overformynderiets forretningsgang* og administration.

De hidtidige principper, hvorefter de under overformynderiet hørende midler bestyres, dels som en samlet masse, dels særskilt, opretholdes ved lovforslagets afsnit II og III.

I afsnit II angående massebestyrelsen er der foretaget en modernisering og forenkling af reglerne om udlån af midler i fast ejendom, hvorved de bliver ens for København og for det øvrige land. Den vigtigste ændring i så henseende i forhold til den tidligere lov er den, at man ikke har medtaget de hidtil gældende regler, hvorefter de midler, der udlånes, såvidt muligt skulle fordeles på samtlige amter i samme forhold, som der fra hvert amt var indkommet rede penge, og hvorefter udlån i fast ejendom skulle ske efter bekendtgørelse i det amt, hvori udlånene skulle søges anbragt. Disse forældede regler havde medført, at overformynderiets udlånsvirksomhed i fast ejendom var gået i stå. Efter de nye regler vil udlån kunne ske i alle tilfælde, hvor midler er disponible, uden at der skal foranstaltes udbud for hele landet under eet, og der åbnes således mulighed for *genoptagelse af overformynderiets udlånsvirksomhed*.

Under udvalgsbehandlingen i landstinget blev der fremsat ønske om oplysninger om, hvordan man havde